

Een punt maakt ruimte voor een nieuw begin

Zes jaar geleden kwam er een punt aan het turbulente begin van Domus Medica. Samen met de toenmalige raad van bestuur kregen we van jullie, onze leden en stakeholders, de ruimte om Domus Medica te laten groeien tot het huis van de huisartsen. Met enige trots kan ik zeggen dat we heel ver gekomen zijn. Het vertrouwen van de huisartsen groeide, de positie van Domus Medica verstevigde, de visie, mening en inhoud van onze vereniging werden een leidraad voor vele huisartsen, huisartspraktijken, kringen en organisaties in de gezondheidszorg. Ook de overheidsstructuren van dit land kijken naar wat wij doen en hoe wij reageren om hun beleid richting te geven: een sterke huisarts, een open huisartspraktijk, een multidisciplinaire aanpak in de basis van de zorg op de eerste lijn. En dat dankzij Domus Medica, ons huis.

Er is veel veranderd. Zes jaar geleden kreeg ik de sleutels van een huis. De verf kwam van de muren, de voordeur kon niet meer open en op een bepaald moment stortte zelfs letterlijk een afdak naar beneden. Het huis, heel erg Vlaams met tal van achterkamertjes en aanbouwdeeltjes, werd verlaten. Een punt achter de discussies en het bewaren van oude glorie in verval. Ruimte voor een nieuw begin. Letterlijk. Een ruime werkvloer waar iedereen samen zat, met zicht over de daken van Antwerpen. Klaar om onze plaats in België in te nemen.

De afgelopen jaren waren, voor mij toch, ontzettend intens. Uren die aan het onmogelijke grensden. Tussen consultaties door op en af naar Antwerpen, 's avonds laat naar Brussel, Gent, Hasselt en zelfs ooit om 22 uur naar Roeselaere... Het was een boeiende tijd die ik zeker zal missen. Ik heb er ontzettend veel uit geleerd en voldoening in gevonden.

Toch kan ik niet anders dan op dit punt stil te staan bij het waarom. Om ruimte te geven aan het waarom. Waarom vond, en vind ik het nog steeds, zo belangrijk dit te doen: het werkcomfort van elke huisarts op maat te maken in een veranderende maatschappij.

Ik heb het mooiste beroep ter wereld. Ik ben huisarts. Ik mag mensen meenemen op een groot stuk van hun leven. Nog voor ze geboren worden, weet ik al hoe geliefd ze zullen zijn. En tot ze sterven, neem ik elke dag een deel van hun lasten op mijn schouders. Neem ik een stukje van hun zorgen over. Dat kan ik niet zonder hulp. Zonder andere collega's die me de kans geven af en toe mijn batterijen op te laden of te reflecteren over de mogelijkheden voor een bepaalde patiënt in een moeilijk ziekteproces. Dat kan ik niet zonder een aangenaam werkkader waarin er anderen zijn die ervoor zorgen dat ik mij goed voel in mijn job. Alleen zo vind ik elke dag opnieuw de kracht om er te zijn voor de burgers in dit land.

Ik hoorde de afgelopen jaren hoeveel bedden Zorgnet Icuero verzorgt in ziekenhuizen en rusthuizen. Ik hoorde hoeveel mensen er verzorgd worden door de verpleging. Of hoeveel scholieren er in de netwerken van scholen opgeleid worden. Niets van dit alles haalt het bij de hoeveelheid burgers die wij als huisartsen in Vlaanderen en Brussel onder onze hoede nemen: 6 miljoen mensen, voor wie we jaar in jaar uit samen klaar staan. 6 miljoen mensen.

Om dat goed te doen, hebben we als huisarts hulp nodig. Op microniveau in de praktijk. Op mesoniveau in de huisartsenkring of zorgregio. Maar ook op de hoogste echelons in dit land. We hebben daar mensen nodig die ervoor zorgen dat ons werk kwaliteitsvol is. Mensen die zich inzetten voor onderzoek en de implementatie ervan zodat we onszelf blijven verbeteren als huisarts. We hebben ook mensen nodig die zorgen voor de uitwisseling van kennis. Die ervoor zorgen dat het netwerk zich niet beperkt tot de grenzen van de gemeente of de provincie, maar ook van noord naar zuid, van oost naar west, en terug. We hebben ook mensen nodig die ervoor zorgen dat onze werkomstandigheden goed zijn. Dat we ons kunnen bezig houden met de essentie van onze job: de medische referentiefiguur te zijn in het leven van onze patiënten. Mensen die ervoor zorgen dat we hier redelijk voor betaald worden en we op het einde van de dag tevreden kunnen terugkijken naar wat we hebben betekend voor de mensen op ons pad.

Maar boven alles hebben we mensen nodig die al die verschillende taken verenigen. Iemand die op alle terreinen voldoende ondersteund wordt door kennis en inzichten van medewerkers,

huisartsen en stakeholders. Iemand die tot het uiterste gaat om de huisartsen te verdedigen.

Dat heb ik de afgelopen jaren, met de hulp van velen proberen te doen. Ik geloof ook dat dit verder gezet zal worden door wie hierna komt, zodat onze kinderen later, wanneer ze oud en grijs zijn, nog steeds kunnen rekenen op de kwaliteit van hun huisarts die minstens evenveel jobvoldoening heeft als ik vandaag.

Ik ben blij dat ik dit heb kunnen doen. Dankjewel zeggen aan al die mensen die het mogelijk maakten, hoort daar op dit punt ook bij.

Dankjewel dus in de eerste plaats aan de huisartsen en huisartsenkringen van Vlaanderen en Brussel voor het vertrouwen. Dankjewel ook aan de leden van de twee raden van bestuur om er telkens opnieuw te staan en mee te bouwen aan de toekomst van de huisartsgeneeskunde. Dankjewel aan Christophe en zijn team om telkens opnieuw mee te werken aan het welbevinden van alle huisartsen.

Maar er zijn ook enkele mensen die ik heel bijzonder wil bedanken...

De collega's in mijn praktijk, nu en in het verleden Erik en Chris, Miranda, Inne, Cathleen, Hille, Helen, Jess en Karolien, die me ruimte hebben gegeven om dit alles mogelijk te maken, de opeenvolgende voorzitters van mijn huisartsenkring, Leo, Guy en Tim die vaak, zonder het ze zelf beseften, een klankbord waren om te voelen wat er leeft. Anneleen, Sofie en Wouter, omdat jullie Roel de ruimte geven zijn duimafdruk te zetten op de huisartsgeneeskunde van morgen. Maar uiteraard ook mijn familie, mijn ouders, mijn zonen, Sitse en Aaren, en Titiaan, de sterke man achter de schermen zonder wie ik dit niet had volgehouden.

Een punt maakt ruimte voor een nieuw begin.

Vandaag zet ik dat punt. De ruimte is voor het team, de raad van bestuur, en onze nieuwe voorzitter, Roel Van Giel.

Maaïke Van Overloop
Uittredend voorzitter Domus Medica